

בש"פ 5991/20 - מדינת ישראל נגד עקל ותד

בבית המשפט העליון

בש"פ 5991/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עקל ותד

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בת"פ 66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה

תאריך הישיבה: י"ג באלול התש"ף (2.9.2020)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין (רוזן)

בשם המשיב: עו"ד גלעד משה

החלטה

1. מונחת לפני בקשה אחת עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

עמוד 1

מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת מעצרו של המשיב החל מיום 10.9.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם מביניהם.

שניים הם השיקולים העיקריים שעל פיהם נחתכת ההכרעה בבקשה מעין זו, ושניהם משקפים פנים שונים של האינטרס הציבורי. הראשון – המסוכנות הנשקפת מן המשיב. כאן הדגש הוא על נקודת המבט של שלום הציבור. השני – קצב ניהול ההליך. שיקול זה מדגיש את השמירה על זכויות הנאשמים. כאמור, גם זה חלק מהאינטרס הציבורי.

2. סיפור המעשה מצביע על המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב. כתב האישום שהוגש נגדו כולל ביצוע שלוש עבירות חמורות – רצח בכוונה תחילה, הצתה ונשיאת נשק. המשיב הסתכסך עם אדם אחר על רקע קשרים מקצועיים וכספיים שניהלו. הוא ונאשם אחר ירו, לכאורה, במנוח לפחות עשר יריות לעבר פלג גופו העליון, בכוונה לגרום למותו. לאחר שווידאו את מות המנוח, הציתו המשיב והנאשם האחר את רכבו ונמלטו מן המקום ברכבם.

עולה כי חיי אדם קופחו על רקע לא רקע. אף שירות המבחן התרשם מהמסוכנות הגבוהה של המשיב. בתסקיר נאמר כי יש חשש שיפעל בצורה אימפולסיבית מבלי לתת דעתו להשלכות מעשיו, וזאת כדי לשמור על "כבוד המשפחה" ועל "ערכים" דומים. למשיב הרשעות קודמות, לרבות סחיטה באיומים וסחר בסמים. הוא אף ריצה עקב כך עונש מאסר בפועל.

3. אשר לקצב ניהול ההליך. בתיק התקיימו 32 מועדי הוכחות, שבהם העידו מעל ל-50 עדים. לעת הזאת קבועים 17 מועדים נוספים לשמיעת ראיות, 12 מהם בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת כעת. הסניגור מדגיש את התקופה הארוכה שבה המשיב מצוי במעצר – מחודש יולי 2017 – וטוען כי עדיין ארוכה הדרך עד לסיום המשפט. באת כוח המדינה טענה בהקשר זה כי יתכן שניתן יהיה לסיים את שמיעת הראיות בתוך תקופת שלושת החודשים הקרובים, ואילו הסניגור הצביע על מספר רב של עדים שטרם העידו, וטען כי חלקם עדים מהותיים, כגון מומחים שמן הסתם ייחקרו ביסודיות ובאריכות. עוד יש לציין כי מספר דיונים נדחו לנוכח מחלתו של נאשם אחר, שביקש לקיים את הדיון בנוכחותו ולא באמצעות היוועדות חזותית. צודקת באת כוח המדינה לפיה אין זו אשמת התביעה, אך הדבר נכון גם ביחס למשיב.

זהו שקלול הדברים: מצד אחד אכן נקבעו ישיבות רבות. מן הצד השני, עדיין ישנה כברת דרך לא מבוטלת עד לסיום המשפט, והמשיב יושב במעצר כבר תקופה ממושכת. לצד אלה, לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הגבוהה שנשקפת לכאורה מהמשיב, ומהסכנה לציבור שבשחרורו. נקודת האיזון היא המשך המעצר בעת הזאת, תוך ציון כי היה ותוצג חלופת מעצר ראויה – רשאי המשיב להציגה לבית המשפט המחוזי. בל נשכח כי ככל שחולף הזמן שבו נאשם מצוי במעצר מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים, כך גובר הנטל המוטל על כתפי המדינה המבקשת להאריך את מעצרו. בגישה זו נקטו חברי, השופט ד' מינץ (בש"פ 1360/19) והשופט א' שטיין (בש"פ 3176/19) בהחלטות שניתנו בבקשות קודמות להארכת מעצר.

4. סוף דבר, הנני נעתר לבקשה כאמור לעיל, ומאריך את המעצר ב-90 יום, החל מיום 10.9.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 66340-06-17, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, י"ג באלול התש"ף (2.9.2020).

ש ו פ ט
